

Posudek (oponentský) na diplomovou práci Jany Válkové

Psychologická odolnost a adaptace mládeže v tenisovém utkání

77 stran, 11 tabulek a 12 grafů, 21 odkazů na bibliografické citace

Je zřejmé, že psychika hráče tenisu má velký význam jak s ohledem na průběhy utkání, tak v aspektech jejich konečných výsledků. Je také zřejmé, že adaptace na psychické zatížení hráčů či hráček zmiňovaného sportovně herního odvětví se pro vrcholové soutěže musí odvíjet dlouhodobě a jako nedílná součást sportovního tréninku v ontogenezi herního výkonu jednotlivců. Zdá se nám ale, že se jedná o téma nesmírně široké (jakkoli zajímavé) a zejména v oblasti přípravy dětí a mládeže značně choulostivé. Proto lze vítat každou práci, která se danou problematikou zabývá a snaží se ji na seriózní úrovni řešit.

Záměrem diplomové práce je – jak jsme z ní vyrozuměli – podat určité svědectví a informace o efektivitě psychologické přípravy hráčů žákovského a dorosteneckého věku vytipovaných tenisových klubů a družstev Moravsko-slezského regionu (konkrétně v Opavě). Z takto pojetého záměru (?) vycházejí cíle práce, úkoly a vědecké otázky. Metodologicky se zpracování opírá o kvalitativní evaluaci.

Práci hodnotíme vcelku pozitivně. Má výborný a nepochybně potřebný námět, z formálního hlediska ji lze sotva něco vytknout. Svědčí o upřímnosti diplomantky a o jejím dobrém úmyslu. Nicméně ... nacházíme také hodně nesrovnalostí, z nichž namátkou uvádíme pouze některé. V první řadě je třeba konstatovat určitý rozpor mezi názvem práce a pojetím její elaborace. Zatímco „psychická odolnost“ (viz např. HOŠEK, 1999) nás přivádí k určitým konkrétním jevům psychického stavu či procesu organismu (stres, frustrace, emoční tenze ...) a tudíž i ke specifitějším vymezení problému, autorka se spíše zabývá „psychickou přípravou“ jako takovou. To je, jak jsme již uvedli, nesmírně široký teoretický záběr, obsahující .... A to jsme právě z práce nezjistili.

S tím bezprostředně koresponduje druhá kritická připomínka. Je vhodné u dětí a mládeže hovořit a pojednávat jen o psychické přípravě, která může – nota bene – zahrnovat i taktickou přípravu, tělesnou přípravu, otázky režimu dne dětí ...? Není vhodnější – a asi by to taky pojetí práce vyhovovalo daleko lépe – hovořit o pedagogicko psychologické působnosti či jenom pedagogickém působení?

V části, která se týká metodologie, poukážeme na pojem „kvalitativní evaluace“. Je to metoda sama o sobě, nebo je to metoda zahrnující další výzkumné procedury? Z práce těžko posoudit.

S připomínkou, že nastíněné problémy se zcela určitě stanou předmětem obhajoby, práci doporučujeme k tomuto obřadu.

V Praze 14.9.2006

Michael Velenský